

Olvasmány: MTörv 26, 4-10**Evangelium:** Lk 4, 1-13**Szentlecke:** Róm 10, 8-13**NAGYBÖJT 1. VASÁRNAPJA**Jövő (Nagyböjt 2.) vasárnapi szentírási szakaszok: **olvasmány:** Ter 15, 5-12.17-18; **szentlecke:** Fil 3, 17 – 4, 1

EVANGÉLIUM (Lk 9, 28b-36): Jézus kiválasztotta Pétert, Jánost és Jakabot, és fölment velük a hegyre imádkozni. Míg imádkozott, arca teljesen átváltozott, ruhája pedig hófehéren ragyogott. S íme két férfi beszélgetett vele: Mózes és Illés. Megdicsőülten jelentek meg, és haláláról beszélgettek, amelyet Jeruzsálemben kell majd elszenvednie. Pétert és társait elnyomta az álom. Amikor fölébredtek, látták dicsőségét és a mellette álló két férfit. Azok már épp menni készültek. Péter akkor így szólt Jézushoz: „Mester, jó nekünk itt lennünk! Hadd csináljunk három sátrat: neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet.” Nem tudta ugyanis, hogy mit mondjon. Közben felhő támadt és beborította őket. A felhőben félelem szállta meg őket. A felhőből szózat hallatszott: „Ez az én választott Fiam, őt hallgassátok.” Miközben a szózat hangzott, Jézus ismét egyedül volt. Ők pedig hallgattak, és senkinek sem árultak el semmit abból, amit láttak.

Elmélkedéshez:

- Milyenek az Istennel való találkozásaim?
- Csak én beszélek olyankor, vagy Istent is hagyom szóhoz jutni? Figyelek-e arra, amit mondani akar?
- Kinyitom-e előtte a lelkemet és az értelmemet?

Plébánosunk gondolatai: A Szentatya lemondása kapcsán...

A Harangszó természetesen nem kíván a világlapokkal versenyre kelni, de némi tájékoztatás talán nem fölösleges azzal kapcsolatban, ami a Szentatya lemondása kapcsán itt helyben bennünket érint. Helyben is kötelez bennünket a hála a Szentatya működése miatt, hiszen személyében határozott vezetője volt a világegyháznak. Hálánkat érdemes azzal kifejeznünk, hogy kézbe vesszük valamelyik könyvét, hiszen fölfedezhetjük általa a mai katolikus teológia kincseit. Személyesen különösen a Názáreti Jézus I-II. könyvet ajánlom a testvérek figyelmébe: mindig élményt jelent ennek a könyvnek az olvasása, tényleg alkalmas a hit elmélyítésére.

Helyben is érint bennünket, hogy a szentmisében február 28-án este 8-ig, tehát utoljára a február 28-i esti szentmisében említjük meg a Szentatya nevét. Személyes imámra mindig számíthat a jövőben is, és a testvéreket is arra biztatom, hogy imádkozzanak érte, de ennek a minden szentmisében elhangzó imádságnak komoly üzenete van. Amikor van pápa, akkor a vele való egységünket, és így katolikus voltunkat nyilvánítjuk ki, amikor a szentmisékánokban imádkozunk érte. A testvérek onnan tudhatják, hogy katolikus szentmisén vesznek részt, hogy imádkozom a Szentatyáért. Amikor márciustól nem fogom említeni a nevét, ezzel jelzem, hogy a lemondást hívó katolikusként tudomásul vettem, és továbbra is egységben vagyok az egyházzal abban, hogy imádságos lélekkel várom az új Szentatyát.

Gondoljuk meggyéfpásztorunkra is, hiszen püspökként az apostolok utóda ő is, működése nagyon sokféle módon irányt szab napi hitéletünknek. Nos, Péter érsekünk bíborosi címe azt jelenti, hogy a Szentatya lemondása kapcsán szép, de váratlan és nagyon felelősségteljes feladata támadt: választóként és választhatóként részt kell vennie az új Szentatya megválasztásában. Imádkozunk érte, hogy a Szentlélek kegyelme irányítsa döntéseit!

Harmai Gábor plébános

Kedves Testvérek! A fenti gondolatok után imádsággal forduljunk Jézushoz plébános atyánk gyógyulásáért, mielőbbi talpra állásáért!

A hét liturgikus ünnepei: Február 22. (péntek): **SZENT PÉTER APOSTOL SZÉKFOGLALÁSA**

Nagyböjti gondolatok: Szeretnénk megosztani a kedves olvasóinkkal a pápa hamvazószerdai katekéziséit, mivel lelki táplálékként sokban segíthet a nagyböjti időszak megértésében, megélésében. (A katekézist két részre osztva adjuk közre.)

XVI. Benedek pápánk mondatai és katekézise a szerdai Általános kihallgatás alkalmával, február 13-án (1. rész):

Kedves Testvéreim!

Mint tudjátok – köszönet együttérzésekért! – úgy döntöttem, hogy lemondok a szolgálatról, amelyet az Úr 2005. április 19-én bízott rám. Teljesen szabadon, az Egyház javára hoztam meg döntésem, miután hosszasan imádkoztam és megvizsgáltam Isten előtt lelkiismeretemet, jól tudva, milyen súlya van egy ilyen cselekedetnek, de azt is tudva, hogy már nem vagyok képes a péteri szolgálatot azzal az erővel végezni, amelyet megkíván. Megerősít és megvilágosít az a bizonyosság, hogy az Egyház Krisztusé, aki soha nem vonja meg tőle vezetését és oltalmát. Köszönetet mondok mindenkinek a szeretetért és az imádságokért, amelyekkel kísértetek. Köszönöm! Ezekben a számomra nem könnyű napokban szinte fizikailag éreztem az imádság erejét, hogy az Egyház iránti szeretet, a ti imádságaitok hordoznak engem. Továbbra is imádkoztatok értem, az Egyházért, a következő Pápáért. Az Úr fog vezetni minket.

JÉZUS MEGKÍSÉRTÉSE ÉS A MEGTÉRÉS A MENNYEK ORSZÁGÁBA

Kedves Testvéreim! Ma, hamvazószerdán megkezdjük a Nagyböjt liturgikus időszakát, a Szent Húsvét ünneplésére felkészítő negyven napot. Különleges szakasz ez lelki életünk útján. **A negyven nap:** A negyvenes szám többször is előfordul a Szentírásban. Mint tudjuk, Izrael népének negyvenéves pusztai vándorlására utal; arra a hosszú nevelési periódusra, amelyben Isten népévé formálódtak, s ugyanakkor állandóan ki voltak téve a kísértésnek, hogy hűtlenné váljanak az Úrral kötött szövetséghez. Illés is negyven napon át vándorolt Isten hegyéig, a Hóreb, mint ahogy nyilvános működésének megkezdése előtt Jézus is negyven napot töltött a pusztában, és ott megkísértette az ördög. A mai katekézisen az Úr földi életének ezen mozzanatánál szeretnénk elidőzni, amelyet a következő vasárnap evangéliumában fogunk olvasni. **A kísértés helye a pusztában:** Mindenekelőtt a pusztában, ahová Jézus visszavonul, a csend, a szegénység helye, ahol az ember meg van fosztva az anyagi támaszoktól, és szemben találja magát a lét alapvető kérdéseivel. Kénytelen a lényeges dolgokkal foglalkozni, ezért könnyebben találkozik Istennel. De a pusztában a halál helye is, mert ahol nincs víz, ott nincs élet sem; és a magány

helye, ahol az ember intenzívebben érzi a kísértést. Jézus a pusztába megy, és ott vállalja a kísértést, hogy hagyja el az Atyától eléje adott utat, és könnyebb, evilági utakat válasszon (vö. Lk 4,1–13). Így magára vállalja a mi kísértéseinket, magával viszi a nyomorúságunkat, hogy legyőzze a gonoszt és megnyissa előttünk az Istenhez vezető utat, a megtérés útját. **A három kísértés:** Reflektálni a kísértésekre, amelyek Jézus érték a pusztában, mindegyikünknek szóló felhívás, hogy válaszoljunk egy alapvető kérdésre: igazában mi az, ami számít az életemben? Az első kísértésben az ördög arra biztatja Jézust, hogy változtasson egy követ kenyérré, hogy csillapíthassa éhségét. Jézus azzal utasítja vissza, hogy kenyérral él az ember, de nem csak azzal: az igazságra, az Istenre irányuló éhség csillapítása nélkül az ember nem tud üdvözülni (vö. 3–4. v.). A második kísértésben az ördög a hatalom útját kínálja Jézusnak: fölviszi egy magas hegyre, és föl kínálja neki a világ fölötti hatalmat. De nem ez Isten útja: Jézus világosan tudja, hogy nem a világi hatalom üdvözíti a világot, hanem a kereszt, az alázat, a szeretet hatalma (vö. 5–8. v.). A harmadik kísértésben az ördög azt javasolja Jézusnak, hogy vesse le magát a Jeruzsálemi Templom párkányáról; provokálja ki, hogy Isten mentse meg őt angyalai által, azaz tegyen valami szenzációs dolgot, és azzal kísértse magát Istent. A válasz az, hogy Isten nem tárgy, amelyre rá lehetne kényszeríteni a mi feltételeinket, ő mindenek Ura (vö. 9–12. v.). **A kísértések lényege:** Mi a Jézust ért három kísértés magva? A javaslat, hogy eszközként használják Istent a saját érdekek, a saját dicsőség és a saját siker szolgálatában. Ez lényegében azt jelenti, hogy mi magunk lépünk Isten helyébe, távolítsuk el életünkben, tegyük szinte fölöslegessé. Tehát mindegyikünknek föl kellene tennünk magunknak a kérdést: Milyen helyet foglal el Isten az én életemben? Ő az Úr, vagy én? **Mit jelent a „térjete meg!”:** Legyőzni a kísértést, hogy Istent magunk és érdekeink alá rendeljük, illetve sarokba állítsuk Őt, és megtérni a igaz értékrendhez, megadni Istennek az első helyet – olyan út, amelyen minden kereszténynek újra meg újra végig kell mennie. A Nagyböjt folyamán sokszor halljuk: „Térjete meg!”, és ez azt jelenti, hogy kövessük Jézust azáltal, hogy az ő evangéliuma vezérelje konkrétan az életünket; azt jelenti: engedjük, hogy Isten átalakítson, ne gondoljuk, hogy mi vagyunk egyetlen alkotója; azt jelenti, hogy elismerjük teremtmény voltunkat, hogy Istentől, az ő szeretetétől függünk, s csak akkor nyerhetjük meg az életünket, ha érte „elveszítjük”. Ehhez azonban az kell, hogy döntéseinket Isten Igéjének fényénél hozzuk meg. Ma már többé nem lehetünk úgy keresztények, hogy kereszténységünk természetes következménye annak a ténynek, hogy keresztény gyökerű társadalomban élünk. Annak is, aki keresztény családban született és vallásos nevelést kapott, minden áldott nap meg kell újítania a döntést, hogy keresztény akar lenni, azaz Istennek biztosítja életében az első helyet a szekularizált kultúra folyamatosan tált kísértései és sok kortársunk kritikus ítélete ellenében. (Folytatás a következő hírlevelünkben.)

Gondolatok-rovat: Házasság hete régen és ma?!

Kosztolányi Dezső: A házasság „válsága”

1. Házastárs az a férfi és nő, ki egy fődél alatt él, vagy azért, mert nagyon szereti egymást, vagy pedig azért, mert egykor nagyon szerette egymást s most egy életen át hódol feledhetetlen emlékének. Minden férj és feleség költő, ki a múlandó percet akarja megörökíteni. **2. Tagadom, hogy a házasság intézménye ma különösebb válságban volna.** Csak annyira van válságban, mint bármely más intézmény, melynek cselekvő és szenvedő szereplői, főntartói gyarló emberek, kik természetesen nem mind rendelkeznek annyi nemességgel, elnézéssel és főképp értelemmel, mely az élet átéléséhez szükséges. De akkor éppily jögon beszélhetnénk a törvénykezés válságáról is. Van igazság, de vannak rossz bírúk is. **3. Azt sem hiszem, hogy a múltban jobbak, vagy rosszabbak voltak a házasságok.** Plautus éppúgy csúfolja, mint Flers és Caillavet, Aischylos éppúgy átkozza, mint Ibsen. A házasságok mindig olyanok voltak, mint maguk az emberek. **4. A házasság nem “elavult” intézmény.** Elavult lehet

egy „modern” vers, melyet tíz évvel ezelőtt írtak, egy százszentendős törvény, vagy egy ezerszentendős fölfedezés, de olyasmi, ami a föld teremtése óta mindig és mindenütt szükségszerűen megvolt, nem lehet elavult, mert benne gyökerezik az emberi természetben. Mióta a világ áll, támadják, de eddig nem találtak helyette jobbat. Derék csinálmány, mely ennyi kritikát kiállt. Ne feledjük, hogy Ádám az első férj s Éva az első feleség. **5. A szabad-szerelmem fából vaskarika.** Csak rab-szerelmem van. Aki szeret, az már nem szabad, nem független a szerelmétől. Ha szeretek valakit, azt akarom, hogy a rabom legyen, kizárólagosan és örökké s nekem is rabjának kell lennem, kizárólagosan és örökké. Az ölelkező karok nem hasonlítanak-e a rabbilincsekhez? **6. Vannak, akik a házasság erkölcsét korlátnak érzik.** Ezek hasonlítanak azokhoz, akik a szonett jambusait, strófa-szerkezetét nyúgnak tekintik, visszatérő, négyes rímeiben nem veszik észre a folyton megújuló varázst s csodálkoznak azon, hogy egyesek így írnak, holott a próza korlátlanágában is csaponghatnának. Hiányzik belőlük a művészet: az életművészet. **7. Elismerem, hogy nem ész-szerű, mert egészen élet-szerű.** Olyan ésszerűtlen, mint maga az élet. Észokkal bírálgatni tehát, azon a címen, mert nem simul X. Y. úr, vagy úrhölgy testéhez, a legnagyobb esztelenység. Az Apa, Anya, Gyermekek titkos háromságát foglalja magában, azt a misztériumot, mely az emberiség létezése óta legmélyebben hatott lelki fejlődésére s megeremítője volt minden vallásnak és művészetnek. Külső formájában talán változhatik az idők során, de ezeket az ősi szálakat nem tépheti el senki.

Nyugat, 1926., 10. szám

Hirdetések

+ Nagyböjt péntekjein plébániánk közösségei imádkozzák a keresztutat templomunkban este ¼ 7-től az alábbi beosztás szerint:

Február 22.: **cserkészek**

Március 1.: **beteglátogatók**

Március 8.: **Nyugdíjas Klub**

Március 15.:

Március 22.: **bérmálkozók**

Március 29. (Nagypéntek): **Képviselőtestület**

+ **Február 19-én,** kedden *este 6 órakor* a Kerek templomban *Légy csendességben* címmel imaóra lesz. Mindenki várnak szeretettel!

+ Február hónap folyamán szeretnénk elkezdni az idei plébániai jegyeskurzust. Kérjük a kedves testvéreket, hogy biztassák a környezetükben élő házasságra készülő párokat, együtt járókat, elkötelezettséget nehezen vállalókat, hogy jelentkezzenek a felkészítő alkalmakra! Jelentkezni a plébánián lehet.

+ A vasárnapi gyermekmise bizonytalan ideig nem lesz.

+ Taki az újságos asztalról elvihető, a még nem iskolás gyermekek rajzolják le Jézust a színeváltozásakor.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

hétfő – péntek: **este 7 óra**; vasárnap: **10. ½ 12 és este 7 óra**

VÍZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

vasárnap: **½ 9**

Szent István kápolna: hétfő – péntek: **½ 8**; szombat: **este 6 óra (előesti)**

Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

második szombat: 13:00-18:00: szentségimádás (Belváros)

minden szerda: 20:30-21:00: Szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

A héten temették: **Lőrinczy József István Frigyes és Fábíán Gáborné Margit**

A héten kereszteltük: **Horváth Dzsamilla**

Mária Rádió Fm 97,4 Mhz; Életjel Rádió: www.eletjel.hu

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízivárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós; Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztőség: 2500 Esztergom, IV. Béla király u. 3.

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

Tel.: 33 / 898-124 és 20 / 775-2841

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000029-05960007

A Vízivárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

www.belvarosiesztergom.hu; sztpeterespal@egomnet.hu